

Αριθμός 221/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Σακκά, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Αβροκόμη Θούα, Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου και Αναστασία Περιστεράκη - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 13 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Ανώνυμης Βιομηχανικής Εμπορικής Εταιρίας "... " και διακριτικό τίτλο "... Α.Β.Ε.Ε.", που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα. Εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Αθανάσιο Χαριστό.

Του αναιρεσιβλήτου: Α. Τ. του Μ., κατοίκου ..., ιδιοκτήτη της ατομικής επιχείρησης με την επωνυμία "... " και διακριτικό τίτλο "... ". Εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Κ. Τ..

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 27-1-2011 αγωγή της ήδη αναιρεσείουσας και την από 15-1-2013 ανταγωγή της ατομικής επιχείρησης με την επωνυμία "... " και διακριτικό τίτλο "... ", που κατατέθηκαν στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και συνεκδικάσθηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 17078/2013 του ίδιου Δικαστηρίου και 110/2017 του Εφετείου Θεσσαλονίκης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 28-3-2017 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο πληρεξούσιος της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αίτησης, ο πληρεξούσιος του αναιρεσιβλήτου την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την από 27-1-2011 (αρ κατ .../2011) αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης η αναιρεσείουσα - ενάγουσα ζητούσε κατά το ενδιαφέρον, στην παρούσα αναρετική διαδικασία, αντικείμενο αυτής (α) να απαγορευθεί στον αναιρεσιβλήτο - εναγόμενο η χρήση, παραγωγή, διάθεση, διαφήμιση και πώληση προϊόντων που φέρουν κατά απομίμηση του σήματος της "... ..", το σήμα "...", β) να παραλείπει στο μέλλον τις ενέργειες αυτές με την απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης για κάθε παράβαση των αντιστοίχου περιεχομένου διατάξεων, (γ) να αναγνωρισθεί ότι ο εναγόμενος οφείλει να της καταβάλει χρηματική ικανοποίηση και (δ) να επιτραπεί η δημοσίευση

περίληψης του διατακτικού της απόφασης στον τύπο με έξοδα του εναγομένου. Με την με αριθμ. κατ. .../2013 ανταγωγή, ο αναιρεσίβλητος - εναγόμενος ζητούσε (α) να αναγνωρισθεί ότι είναι δικαιούχος των σημάτων και διακριτικών γνωρισμάτων "...", καθώς και των λοιπών αναφερομένων 44 διακριτικών γνωρισμάτων, β) να διαταχθεί η με οποιονδήποτε τρόπο παύση της προσβολής εκ μέρους της αντεναγομένης των άνω σημάτων και διακριτικών γνωρισμάτων γ) να απειληθεί χρηματική ποινή κατά της αντεναγομένης και προσωπική κράτηση κατά του νομίμου εκπροσώπου της για κάθε παραβίαση της εκδοθησομένης απόφασης και (δ) να της επιτραπεί η δημοσίευση του διατακτικού της απόφασης στον τύπο με έξοδα της αντεναγομένης. Επί της άνω αγωγής και ανταγωγής, μετά από συνεδρίαση αυτών, εκδόθηκε η 17078/2013 απόφαση του άνω δικαστηρίου, η οποία απέρριψε την ανταγωγή και δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Κατόπιν της με αρ. κατ. .../2014 έφεσης του εναγομένου - αντενάγοντος κατά της άνω απόφασης εκδόθηκε η 110/2017 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης, η οποία αφού απέρριψε την έφεση ως προς την ανταγωγή, δέχθηκε τυπικά και ουσιαστικά αυτή ως προς την αγωγή, εξαφάνισε την εκκαλουμένη, κράτησε και δίκασε την υπόθεση και απέρριψε την αγωγή. Την απορριπτική της ως προς την αγωγή κρίση η άνω απόφαση στήριξε στις ακόλουθες αναιρετικώς ανέλεγκτες παραδοχές της, που αφορούν τους ερευνώμενους στην συνέχεια αναιρετικούς λόγους. Ειδικότερα, διέλαβε στις αιτιολογίες της κατ' ακριβή κατά τούτο αντιγραφή της τα εξής: "Η ενάγουσα ανώνυμη εταιρία, με έδρα τη ... , δραστηριοποιείται στον τομέα της έρευνας, παρασκευής και εμπορίας ..., από το έτος ..., με το όνομα .... Είναι η μεγαλύτερη στο είδος της στην Ελλάδα και διαθέτει υπερσύγχρονες και πλήρως αυτοματοποιημένες εργοστασιακές εγκαταστάσεις παραγωγής και συσκευασίας των προϊόντων της, συνολικής επιφάνειας κτισμάτων 12715 τ.μ. επί οικοπέδου 39103 τ.μ. στον ..., η παραγωγική δυναμικότητα των οποίων ανέρχεται σε 1500 τόνους ημερησίως. Ακόμη, διαθέτει ιδιόκτητα γραφεία και αποθήκες συνολικής επιφάνειας 2874 τ.μ. επί οικοπέδου 9864τ.μ., στα ..., ενώ διατηρεί τμήμα έρευνας και ανάπτυξης, άρτια εξοπλισμένα εργαστήρια χημείων και τμήμα ποιοτικού ελέγχου, ώστε να εξασφαλίζεται η άριστη ποιότητα των προϊόντων της, πριν από την διάθεσή τους στην αγορά. Μέσω του οργανωμένου τμήματος διακίνησης και του ιδιόκτητου στόλου φορτηγών αυτοκινήτων, τα προϊόντα της ενάγουσας διατίθενται σε επαγγελματίες και καταναλωτές, μέσω των κέντρων πωλήσεως που διατηρεί στην ... και την ... καθώς και μέσω ενός δικτύου 1700 συνεργαζόμενων καταστημάτων σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια. Επιπλέον, τα προϊόντα της ενάγουσας εξάγονται σε 30 χώρες της Ευρώπης, της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής, σε μερικές μάλιστα από αυτές δραστηριοποιείται με θυγατρικές εταιρίες υπό το αυτό όνομα ... και συγκεκριμένα στη ..., μέσω της θυγατρικής της ..., στη ... μέσω της ... και στη ..., μέσω της ..... Σε όλα τα προϊόντα που παράγει και διαθέτει η ενάγουσα και συγκεκριμένα σε περισσότερα από 200 ... χημικά προϊόντα και ... που χρησιμοποιούνται σε κάθε είδους ... εργασίες, αναγράφεται το εμπορικό της σήμα ... . Το σήμα αυτό, του οποίου η ενάγουσα είναι αποκλειστική δικαιούχος, φέρει αριθμό ..., κατατέθηκε την ...-4-2000 στο Κοινοτικό Γραφείο Σημάτων, καταχωρήθηκε την ...-9-2005 και ανανεώθηκε έως την ...-4-2020. Το κοινοτικό αυτό σήμα είναι απεικόνιση και συγκεκριμένα α) από την λέξη "...", αποτυπωμένη με λευκούς, μικρούς, λατινικούς χαρακτήρες σε παχειά γραμματοσειρά, τοποθετημένη εντός ορθογωνίου κόκκινου πλαισίου και β) από τις λέξεις "...", και "...", που στην ελληνική γλώσσα μεταφράζονται σε "...", και "...", αποτυπωμένες με λευκούς, μικρούς λατινικούς χαρακτήρες, σε μικρότερη γραμματοσειρά από αυτήν της λέξης "...", τοποθετημένες εντός μαύρου ορθογωνίου πλαισίου, που βρίσκεται κάτω και συνεχόμενα από το κόκκινο πλαίσιο και είναι μικρότερο από αυτό ως προς τις κάθετες πλευρές του σαν ένα είδος υπότιτλων. Το σήμα αυτό διακρίνει προϊόντα κλάσης 17, δηλαδή καουτσουκ, γουταπέρκα, ελαστικό, κόμμι αμίαντο, μαρμαρυγία, προϊόντα από αυτά τα υλικά μη

περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις, προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες, υλικά έμφραξης, στεγάνωσης και μόνωσης, εύκαμπτους μη μεταλλικούς σωλήνες και κλάσης 19, δηλαδή μη μεταλλικά υλικά κατασκευών, μη μεταλλικούς άκαμπτους σωλήνες οικοδομών, άσφαλτο, πισσάσφαλτο, ορυκτή άσφαλτο, λυόμενες μη μεταλλικές κατασκευές και μη μεταλλικά μνημεία. Ακόμη, η ενάγουσα είναι αποκλειστική δικαιούχος του ίδιου ως άνω κοινοτικού σήματος, με αριθμό ..., που κατατέθηκε την ...-7-2007 και καταχωρήθηκε την ...-9-2011, για να διακρίνει προϊόντα κλάσης 2, δηλαδή χρώματα, βερνίκια, λάκες, μέσα προφύλαξης κατά της σκουριάς, ακατέργαστες φυτικές ρητίνες. Το παραπάνω σήμα χρησιμοποιείται από την ενάγουσα στην Ελλάδα αρκετά χρόνια, έχει καθιερωθεί στις εμπορικές συναλλαγές και στο καταναλωτικό κοινό και αποτελεί σαφές και γνωστό διακριτικό εξατομίκευσης της επιχείρησης της ενάγουσας και της προέλευσης των προϊόντων της. Μάλιστα, λόγω της μοναδικότητάς του, του μεγάλου βαθμού καθιέρωσής του στις συναλλαγές, της εμφάνισης, της εκφραστικής του δύναμης και της εκτίμησης του κοινού στα προϊόντα που διακρίνει, έχει καταστεί ιδιαίτερα γνωστό στην Ελλάδα, ακόμη και σε αυτούς που δεν ασχολούνται με τα προϊόντα της ενάγουσας. Ειδικότερα, α) το σήμα της ενάγουσας έχει αυξημένο βαθμό καθιέρωσης στις συναλλαγές στην Ελλάδα, στην οποία διατίθεται από τα δύο κεντρικά σημεία πώλησης της ενάγουσας στην ... και την ... και από 1700 συνεργαζόμενους με αυτήν σε κάθε σημείο της Ελλάδας, με αποτέλεσμα η ανταγωνιστική του δύναμη να εκδηλώνεται και πέρα από το σχετικό κύκλο των καταναλωτών, β) το παραπάνω σήμα είναι μοναδικό και δεν έχει φθαρεί από την ευρεία χρήση του από τρίτους σε ανόμοια πράγματα, γ) έχει ιδιοτυπία στην εμφάνιση και στην εκφραστική του δύναμη, δ) απολαμβάνει ιδιαίτερης θετικής εκτίμησης του καταναλωτικού κοινού, σχετικά με τα προϊόντα που διακρίνει, ε) καλύπτει μεγάλο μερίδιο της αγοράς, αφού η ενάγουσα είναι η μεγαλύτερη στο είδος της, έχει κύκλο εργασιών 30-35 εκατομμύρια ευρώ και απασχολεί 206 εργαζόμενους στην Ελλάδα και άλλους 100 σε θυγατρικές της στο Εξωτερικό, ενώ έχει 1700 συνεργάτες σε κάθε σημείο της Ελλάδας, χρησιμοποιείται δε από πολλά χρόνια και έχει κατατεθεί όπως προαναφέρθηκε, από το έτος 2000, στ) το μέγεθος των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει η ενάγουσα για την προβολή του κατά τα έτη 2007-2012 ξεπερνά το ποσό των 4000000 ευρώ και ζ) η γεωγραφική έκταση εντός της οποίας χαίρει εκτίμησης καλύπτει κάθε σημείο της ελληνικής επικράτειας. Όλα τα παραπάνω έχουν καταστήσει το παραπάνω σήμα της ενάγουσας σήμα φήμης στην Ελλάδα. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο εναγόμενος διατηρεί από το έτος 2007, ατομική επιχείρηση με αντικείμενο την παρασκευή και εμπορία δομικών και μονωτικών υλικών. Για τη σήμανση των προϊόντων του χρησιμοποιεί, από το έτος 2010 τουλάχιστον, την ένδειξη "...", εντός δίχρωμου ορθογωνίου πλαισίου και ειδικότερα τη λέξη "...", αποτυπωμένη με λευκούς μικρούς λατινικούς χαρακτήρες σε παχιά γραμματοσειρά, τοποθετημένη εντός ορθογωνίου μπλε πλαισίου και τις λέξεις "... και "...", που στην ελληνική γλώσσα μεταφράζονται σε "... και "...", αποτυπωμένες με μπλε μικρούς λατινικούς χαρακτήρες, σε μικρότερη γραμματοσειρά από αυτήν της λέξης "...", τοποθετημένες εντός λευκού ορθογωνίου πλαισίου, που βρίσκεται κάτω και συνεχόμενα από το ως άνω μπλε πλαίσιο και είναι μικρότερο από αυτό ως προς τις κάθετες πλευρές του, σαν ένα είδος υπότιτλου. Επιπλέον, ο εναγόμενος χρησιμοποιεί την ως άνω ένδειξη για διαφημιστικές πινακίδες και σε άλλα έντυπα και ηλεκτρονικά διαφημιστικά και άλλα υλικά. Από τη σύγκριση και τη συνολική εικόνα της ένδειξης "... και του επίδικου κοινοτικού σήματος "... ..", προκύπτει ότι η ανωτέρω ένδειξη που χρησιμοποιεί ο εναγόμενος για να διακρίνει τα συναφή προϊόντα του και όλη την επιχείρησή του δεν αποτελεί απομίμηση του ως άνω σήματος της ενάγουσας, αφού δεν υπάρχει ικανή οπτική ομοιότητα των απεικονιστικών στοιχείων των δύο ενδείξεων, ούτε και ηχητική και εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ τους. Ειδικότερα, Α) δεν υπάρχει οπτική ομοιότητα των δύο ενδείξεων, αφού η

ένδειξη της ενάγουσας αποτελείται από δύο ξεχωριστό ορθογώνια πλαίσια εντός ορθογωνίου σχήματος μακρόστενου, ενώ του εναγομένου τα δύο ξεχωριστά ορθογώνια πλαίσια είναι εντός ορθογωνίου πλαισίου. Επιπλέον, η λέξη "... " είναι τυπωμένη με μεγάλου πάχους λευκή γραμματοσειρά, εντός μακρόστενου ορθογωνίου πλαισίου κόκκινου χρώματος, ενώ η λέξη "... " είναι τυπωμένη με λεπτή λευκή γραμματοσειρά εντός ορθογωνίου πλαισίου, μπλε χρώματος. Ακόμη, ο υπότιτλος "... " είναι τυπωμένος με λεπτή λευκή γραμματοσειρά εντός μακρόστενου ορθογωνίου πλαισίου, μαύρου χρώματος, ενώ ο υπότιτλος "... " είναι τυπωμένος με λεπτή μπλε γραμματοσειρά, εντός ορθογωνίου πλαισίου, λευκού χρώματος, Β) δεν υπάρχει ακουστική ομοιότητα μεταξύ της λέξης "... " και της λέξης "... ", καθόσον το δεύτερο συνθετικό των λέξεων "... " που προέρχεται από την λέξη "... " και σημαίνει "... " είναι μεν κοινό στις δύο λέξεις και χρησιμοποιείται και από άλλες εταιρίες με συναφές ή όχι αντικείμενο, όμως η σύνδεσή του με τις λέξεις "... " και "... " αντίστοιχα, δημιουργεί μια εντελώς διαφορετική ακουστική σύνθεση. Επίσης, δεν υπάρχει ακουστική ομοιότητα των υποτίτλων "... " και "... ", καθόσον έχουν μεν την κοινή λέξη "... " που σημαίνει "... ", που είναι κοινή έκφραση και προσδιορίζει την χρησιμότητα των υλικών που παράγουν οι εταιρίες που ανήκουν στον χώρο της ..., πλην όμως ο συνδυασμός της με τις άλλες δύο λέξεις "... " που σημαίνει "... " και "... " που σημαίνει "... ", δημιουργεί δύο εντελώς άσχετες μεταξύ τους ακουστικά εκφράσεις ,που συνολικά δεν παρουσιάζουν καμιά ακουστική ομοιότητα γεγονός που επιτείνεται με την σύνδεσή τους με τις λέξεις "... " και "...," αντίστοιχα. Άλλωστε παρόμοιες εκφράσεις χρησιμοποιούνται και από άλλες εταιρίες του χώρου, όπως "... " και "... " από την ..., "... " από την ..., "... " από την ..., "... " από την ..., Γ) δεν υπάρχει εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ της λέξης "... " και της λέξης "... ", καθόσον η συντομογραφία "... " της λέξης ..., που περιλαμβάνεται και στις δύο ενδείξεις και σχετίζεται με τα οικοδομικά υλικά, συνδεόμενη με την συντομογραφία "... ", "... ", ή άλλη παρόμοια έκφραση, δημιουργεί μια ένδειξη προσδιοριστική ενός προϊόντος ιδιαίτερη και ξεχωριστή, που έχει διακριτική δύναμη, ικανή να ξεχωρίζει το προϊόν αυτό από άλλα ομοειδή, καθώς και να προσδιορίζει την επιχείρηση από την οποία προέρχεται.

Συνεπώς, αφού δεν υπάρχει ομοιότητα μεταξύ των δύο ως άνω σημάτων, δεν είναι εφικτή η διασύνδεση του σήματος της ενάγουσας με τα προϊόντα που εμπορεύεται ο εναγόμενος, από τον μέσο καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, αλλά σπανίως έχει την δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων και συνήθως είναι αναγκασμένος να ανατρέχει στην ατελή εικόνα που έχει συγκροτήσει στην μνήμη του. Έτσι, παρά τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα του σήματος της ενάγουσας, την μακροχρόνια χρήση του και την σταθερή προτίμηση των προϊόντων της από το καταναλωτικό κοινό, δεν υφίσταται κίνδυνος σύγχυσης με το χρησιμοποιούμενο από τον εναγόμενο σήμα, ως προς την προέλευση των προϊόντων από την επιχείρηση της ενάγουσας ή ως προς τη διασύνδεση των επιχειρήσεων των διαδίκων, δηλαδή δεν δημιουργείται στο καταναλωτικό κοινό ή συνειρμική εντύπωση ότι η ενάγουσα δικαιούχος του ως άνω σήματος βρίσκεται σε κάποιου είδους οικονομικό και οργανωτικό δεσμό με την επιχείρηση του εναγομένου. Επιπλέον, από τη χρήση του ως άνω σήματος του εναγομένου δεν βλέπεται ο διακριτικός χαρακτήρας ή η φήμη του σήματος της ενάγουσας, ενώ ακόμη ο εναγόμενος δεν επωφελείται από την έλξη, τη φήμη και το κύρος του σήματος της ενάγουσας, ούτε εκμεταλλεύεται την πολυετή εμπορική προσπάθεια της ενάγουσας για την οικοδόμηση και την εδραίωση της φήμης της, χωρίς να καταβάλει κανένα χρηματικό αντίτιμο και χωρίς να μοχθήσει προς τούτο. Δηλαδή, η χρήση του σήματος του εναγομένου δεν προσβάλλει το σήμα φήμης της ενάγουσας, ούτε στο βαθμό που το τελευταίο απολαμβάνει τη διευρυμένη νομική προστασία του σήματος φήμης, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα

σκέψη, αφού δεν υπάρχει ούτε ομοιότητα ούτε κίνδυνος συσχέτισης των δύο ως άνω σημάτων και επομένως δεν συντρέχει καμία από τις ως άνω προϋποθέσεις της προστασίας του σήματος της ενάγουσας".

Ο εκ του άρθρου 559 αρ. 1 ΚΠολΔ λόγος αναιρέσεως, για παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, ιδρύεται αν το δικαστήριο δεν εφήρμοσε τέτοιο κανόνα, ενώ συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της εφαρμογής του ή αν εφήρμοσε αυτόν, ενώ δεν έπρεπε, καθώς και αν προσέδωσε στον εφαρμοστέο κανόνα έννοια διαφορετική από την αληθή, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολομ. ΑΠ 7/2006, 4/2005, 36/1988). Στην περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν την υπόθεση, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται ενόψει των πραγματικών περιστατικών, τα οποία ανελέγκτως δέχθηκε το δικαστήριο της ουσίας ότι αποδείχθηκαν και της υπαγωγής αυτών στο νόμο και ιδρύεται ο λόγος αυτός αναιρέσεως, αν οι πραγματικές παραδοχές της απόφασεως καθιστούν προφανή την παραβίαση (ΑΠ 1522/2011, ΑΠ 633/2011). Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας, δηλαδή των γενικών και αφηρημένων αρχών για την εξέλιξη πραγμάτων, οι οποίες αντλούνται από την εμπειρική πραγματικότητα με τη βοήθεια της επιστημονικής έρευνας ή της επαγγελματικής ενασχολήσεως, ιδρύει λόγο αναιρέσεως μόνον όταν αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή σε αυτούς των πραγματικών γεγονότων και όχι για τη διαπίστωση αυτών. Ειδικότερα αυτό συμβαίνει όταν το δικαστήριο εσφαλμένα χρησιμοποιεί ή παραλείπει να χρησιμοποιήσει διδάγματα της κοινής πείρας για να ανεύρει με βάση αυτά την έννοια κανόνος του δικαίου, ιδίως όταν αυτός περιέχει αόριστες νομικές έννοιες ή για να υπαγάγει ή όχι τα πραγματικά γεγονότα της διαφοράς στον κανόνα αυτόν (ΑΠ 2075/2007, ΑΠ 1506/2007, ΑΠ 1445/2007, ΑΠ 1188/2007). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αρ. 19 του Κ.Πολ.Δ αναιρέση επιτρέπεται αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου ο αποδεικτικό πόρισμα και ως εκ τούτου δεν αποτελούν "αιτιολογία" της απόφασης, ώστε στο πλαίσιο της ερευνώμενης διάταξης του άρθρου 559 αριθ. 19 να επιδέχεται αυτή μομφή για αντιφατικότητα ή ανεπάρκεια, ενώ δεν δημιουργείται ο ίδιος λόγος αναιρέσεως του αριθ. 19 του άρθρου 559 του Κ.Πολ.Δ ούτε εξ αιτίας του ότι το δικαστήριο δεν αναλύει ιδιαιτέρως τις αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από την υπόψη διάταξη, που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθρου 93 παρ. 3 του Συντάγματος προκύπτει ότι ο προβλεπόμενος απ' αυτή λόγος αναιρέσεως ιδρύεται όταν στην ελάχιστονα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται, βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνηση της (ανεπαρκής αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία). Δεν υπάρχει όμως ανεπάρκεια αιτιολογιών, όταν η απόφαση περιέχει συνοπτικές αλλά πλήρεις αιτιολογίες, Εξ άλλου, το κατά νόμο αναγκαίο περιεχόμενο της ελάχιστονα πρότασης προσδιορίζεται από τον εκάστοτε εφαρμοστέο κανόνα ουσιαστικού δικαίου, του οποίου το πραγματικό πρέπει να καλύπτεται πλήρως από τις παραδοχές της απόφασης στο αποδεικτικό της πόρισμα, και να μην καταλείπονται αμφιβολίες. Ελλείψεις δε αναγόμενες μόνο στην ανάλυση και στάθμιση των αποδεικτικών μέσων και γενικότερα ως προς την αιτιολόγηση του αποδεικτικού πορίσματος, αν αυτό διατυπώνεται σαφώς, δεν συνιστούν ανεπαρκείς αιτιολογίες. Δηλαδή, μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε είναι ανάγκη να εκτίθεται στην απόφαση πλήρως και σαφώς και όχι γιατί αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε. Περαιτέρω, τα επιχειρήματα του δικαστηρίου, που σχετίζονται με συνεκτίμηση των αποδείξεων, δεν συνιστούν παραδοχές επί τη βάσει των

οποίων διαμορφώνεται και διεξοδικά τα μη συνιστώντα αυτοτελείς ισχυρισμούς επιχειρήματα των διαδίκων, οπότε ο σχετικός λόγος αναίρεσης απορρίπτεται ως απαράδεκτος. Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου 561 παρ. 1 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι η εκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας των πραγματικών περιστατικών, εφ' όσον δεν παραβιάστηκαν με αυτά κανόνες δικαίου, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί, ή εφόσον η εκτίμηση τους δεν ιδρύει λόγους αναίρεσης από τους αριθμούς 19 και 20 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ, είναι από τον Άρειο Πάγο ανέλεγκτη, ο δε λόγος αναίρεσης, εκ του περιεχομένου του οποίου προκύπτει ότι δεν συντρέχει καμία από τις προαναφερθείσες εξαιρετικές περιπτώσεις, απορρίπτεται ως απαράδεκτος, εφόσον πλέον πλήττεται η ουσία της υπόθεσης που δεν υπόκειται σε αναιρετικό έλεγχο.

Από τις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 9, 14, 91, 92, 97 και 98 του Κανονισμού (ΕΚ) 40/1994 του Συμβουλίου της 20.12.1993 "Για το κοινοτικό σήμα" που έχει άμεση εφαρμογή αποτελώντας μέρος του εφαρμοστέου ημεδαπού εσωτερικού δικαίου (άρθρο 249 §1, 2 ΣυνθΕΚ) προκύπτουν τα ακόλουθα. Το κοινοτικό σήμα είναι το πρώτο καθαρώς κοινοτικού δικαίου δικαίωμα. Απονέμεται από την κοινοτική έννομη τάξη στα πλαίσια της αρμοδιότητας των κοινοτικών οργάνων για τη σύσταση κοινοτικών δικαιωμάτων, η οποία θεμελιώνεται στις διατάξεις των άρθρων 235 επ. Συνθήκης ΕΟΚ. Είναι απόλυτο δικαίωμα με υπερεθνικό χαρακτήρα και ισχύ σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Η θεμελιώδης αρχή του ενιαίου του κοινοτικού σήματος που αποτυπώνεται στο άρθρο 1 § 2 του Κανονισμού, συνεπάγεται ότι το δικαίωμα στο κοινοτικό σήμα γεννάται με μία μόνη διαδικασία σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και απολαμβάνει σε όλα τα κράτη μέλη ενιαία και άμεση προστασία. Για τη διασφάλιση της αρχής του ενιαίου, το κοινοτικό σήμα υπόκειται στους κανόνες του κοινοτικού δικαίου και όχι των εθνικών δικαίων των κρατών μελών (αρχή της αυτονομίας), εκτός εάν ρητώς οι διατάξεις του Κανονισμού παραπέμπουν σε ρυθμίσεις των εθνικών νομοθεσιών (άρθρο 14 § 2 του Κανονισμού) συνυπάρχει δε παράλληλα με τα εθνικά δικαιώματα στο σήμα, τα οποία διατηρούν καθ' όλα την ισχύ τους και υπόκεινται στους εθνικούς κανόνες δικαίου (αρχή της συνυπαρξης). Βασικά χαρακτηριστικά του κοινοτικού δικαιώματος στο σήμα είναι ότι αυτό γεννάται από και με την καταχώριση του (τυπικό σύστημα κτήσης), ενώ η χρήση του σήματος έχει σημασία μόνο για τη διακριτική δύναμη αυτού και τη διατήρηση του δικαιώματος. Δικαιούχος αυτού μπορεί να είναι οποιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, υπήκοος ή μη, κάτοικος ή μη κράτους μέλους της κοινής Αγοράς, ενώ αρμόδια διοικητική αρχή για την κατάθεση, έλεγχο και γενικά διατήρηση και εποπτεία αυτού είναι τα κοινοτικά όργανα, δηλαδή το Γραφείο Εναρμόνισης στην Ενιαία Αγορά, που εδρεύει στο Alicante της Ισπανίας. Κοινοτικό σήμα, εξάλλου, μπορεί να αποτελέσει οποιοδήποτε σημείο επιδεκτικό γραφικής παράστασης, ιδίως λέξεις, συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων των προσώπων, σχεδιαγράμματα, αριθμοί, το σχήμα προϊόντος ή της συσκευασίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων. Ο δικαιούχος, περαιτέρω, κοινοτικού σήματος έχει αποκλειστικό δικαίωμα στη χρήση του, καθώς και δικαίωμα να προσφύγει στο αρμόδιο δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, προκειμένου να απαγορεύσει σε κάθε τρίτο, να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεση του, μεταξύ άλλων, κάθε σημείο που ταυτίζεται με το κοινοτικό σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωρηθεί, όπως και κάθε σημείο, για το οποίο, λόγω του ταυτόσημου ή της ομοιότητας του με το κοινοτικό σήμα και του ταυτόσημου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών, οι οποίες καλύπτονται από το κοινοτικό σήμα και το σημείο, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από μέρους του κοινού. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης μεταξύ σημείου και σήματος. Εξάλλου, η βασική λειτουργία του

σήματος συνίσταται στο να εγγυάται στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη, την ταυτότητα καταγωγής του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας, παρέχοντας του τη δυνατότητα να διακρίνει, χωρίς κίνδυνο σύγχυσης, το εν λόγω προϊόν ή την υπηρεσία από αυτά που έχουν άλλη προέλευση και προκειμένου να μπορεί το σήμα να επιτελεί τη λειτουργία του ως ουσιώδες στοιχείο συστήματος ανόθευτου ανταγωνισμού, που η Συνθήκη επιδιώκει να καθιερώσει, πρέπει να παρέχει την εγγύηση ότι όλα τα φέροντα αυτό προϊόντα ή υπηρεσίες έχουν κατασκευαστεί υπό τον έλεγχο μιας και μόνο επιχείρησης, που φέρει την ευθύνη για την ποιότητα τους. Τα κριτήρια περαιτέρω, του κινδύνου σύγχυσης είναι συνάρτηση τριών παραγόντων. Καταρχήν είναι η ομοιότητα μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων. Για τη διαπίστωση του βαθμού ομοιότητας τους, εκτιμάται η συνολική εντύπωση των δύο σημείων, έτσι ώστε επουσιώδεις διαφοροποιήσεις να μην κρίνονται επαρκείς για την αποτροπή του κινδύνου σύγχυσης. Η εντύπωση που προκαλεί ένα διακριτικό γνώρισμα και που πρέπει να εξετάζεται για τη διαπίστωση της ομοιότητας, μπορεί να είναι οπτικής, ηχητικής και εννοιολογικής φύσης ενώ ως μέτρο για την εκτίμηση της εντύπωσης των δύο σημάτων πρέπει να λαμβάνεται ο μέσος γνώσεων, μέσης ευφυΐας, εμπειρίας και παρατηρητικότητας καταναλωτής. Για τη διαπίστωση του κινδύνου σύγχυσης δεν απαιτείται σχετική πρόθεση από την πλευρά του προσβολέα, ούτε απαιτείται η σύγχυση πραγματικά να επέλθει ή να μπορεί να προκληθεί σε όλους ή στην πλειονότητα των καταναλωτών. Δεύτερος παράγων είναι η ομοιότητα μεταξύ των φερόντων τα σήματα προϊόντων ή υπηρεσιών και τρίτος είναι το πόσο γνωστό είναι το σήμα στην αγορά. Έτσι, ο κίνδυνος σύγχυσης πρέπει να εκτιμάται με βάση τη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εκτίμησης της ομοιότητας των οικείων σημάτων, λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει όμως να συνεκτιμάται το στοιχείο ότι σπανίως ο μέσος καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων και συνήθως είναι αναγκασμένος να ανατρέχει στην ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Εξάλλου το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, που καθιερώθηκε και στην Ελλάδα με το νόμο 2943/2001 (άρθρα 6 έως 11), εφαρμόζει, όσον αφορά στις κυρώσεις, το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε ή απειλείται να διαπραχθεί η προσβολή. Μία από αυτές είναι και η επιδίκαση στον δικαιούχο χρηματικής αποζημίωσης, λόγω ηθικής βλάβης, που υπέστη από την προσβολή, με τη συνδρομή βεβαίως των προϋποθέσεων της διάταξης του άρθρου 932 ΑΚ. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι το κανονιστικό περιεχόμενο των βασικών διατάξεων του κανονισμού 40/1994 είναι κατ' ουσίαν το ίδιο με αυτό των αντίστοιχων διατάξεων της Οδηγίας 89/104 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων και κατ' επέκταση ταυτίζεται με το περιεχόμενο των διατάξεων του νόμου 2239/1994 (ΑΠ 338/2012). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 4 § 1 εδ. α', β' και γ', 18 § 1 και 26 του Ν.2239/1994 συνάγονται τα εξής: α) Σήμα θεωρείται κάθε σημείο, επιδεικτικό γραφικής παραστάσεως, ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από εκείνα άλλων επιχειρήσεων, β) Με την καταχώριση του σήματος, η οποία γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζουν τα άρθρα 6 επ. του ίδιου νόμου, παρέχεται στον καταθέτη το δικαίωμα αποκλειστικής χρήσεως του σήματος στα προϊόντα ή εμπορεύματα για την διάκριση των οποίων αυτό προορίζεται, όποιος δε χρησιμοποιεί ή παραποιεί ή απομιμείται σήμα που ανήκει σε άλλο μπορεί να εναχθεί για παράλειψη ή αποζημίωση ή και για τα δύο. γ) Παραποίηση του σήματος συνιστά η ακριβής ή κατά τα κύρια αυτού μέρη αντιγραφή ή αναπαράστασή του, ενώ απομίμηση αποτελεί η ιδιαίτερη προσέγγιση προς το ξένο σήμα, η οποία όμως λόγω οπτικής ή και ηχητικής εντυπώσεως, που προκαλεί η όλη παράσταση και ανεξάρτητα από τις επί μέρους ομοιότητες και διαφορές των δύο σημάτων, είναι δυνατόν να

προκαλέσει για το κοινό, με λήψη υπόψη, ως μέτρου, του άπειρου μέσου ατόμου και όχι του εξειδικευμένου χρήστη, σύγχυση υπό την έννοια θεωρήσεως, εκ πλάνης, του προϊόντος στο οποίο χρησιμοποιείται, ως προερχομένου από την επιχείρηση του δικαιούχου του σήματος ή από επιχείρηση διάφορη μεν, σχετιζόμενη όμως οργανικώς, προς την επιχείρηση του δικαιούχου, κατά την παραγωγή ή τη διάθεση του προϊόντος. Στην περίπτωση δε σύνθετου σήματος, αποτελούμενου από λέξεις, σχηματικές απεικονίσεις και χρωματισμούς, κρίσιμη για τη συναγωγή συμπεράσματος περί υπάρξεως ή μη απομιμήσεώς του, είναι η συνολική εντύπωση που προκαλεί το καθένα από τα παραβαλλόμενα, στο μέσο, μη έμπειρο, άτομο του καταναλωτικού κοινού. Σε ένα τέτοιο σύνθετο σήμα ιδιαίτερη σημασία για το σχηματισμό συνολικής εντύπωσης έχει το λεκτικό μέρος του σήματος, χωρίς όμως να αποκλείεται στη συγκεκριμένη περίπτωση κρίσιμο να είναι το εικαστικό μέρος, ιδιαίτερα όταν το καταναλωτικό κοινό συνδέει τη σχηματική απεικόνιση με την επιχείρηση και η απεικόνιση έχει καθιερωθεί στις συναλλαγές ως διακριτικό γνώρισμα, ώστε στους καταναλωτές να υφίσταται ο κίνδυνος συνειρμικής συσχετίσεως. Όσο δε μεγαλύτερος είναι ο βαθμός καθιέρωσης μιας ενδείξεως στις συναλλαγές τόσο μεγαλύτερη διακριτική δύναμη διαθέτει και επομένως οι προϋποθέσεις για τον αποκλεισμό της παραποίησης ή απομιμήσεως πρέπει να είναι αυστηρότερες. Η συνδρομή ή όχι του κινδύνου σύγχυσης που έχει παραποιηθεί ή του οποίου έχει γίνει απομίμηση, υπόκειται ως αόριστη νομική έννοια στον αναιρετικό έλεγχο, για την εξειδίκευσή της δε κρίσιμα μπορεί να είναι και τα διδάγματα της κοινής πείρας, δ) Ιδιαίτερη κατηγορία σημάτων αποτελούν τα "σήματα φήμης", σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 4 παρ.1γ του ανωτέρω νόμου. Στα σήματα αυτό ο νομοθέτης παρέχει διευρυμένη νομική προστασία πέραν της δια τα κοινό διακριτικά γνωρίσματα προβλεπομένης, προς τον σκοπό αφενός της αποτροπής του παρασιτικού ανταγωνισμού από τρίτους, πλην του δικαιούχου, συνισταμένου στην εμπορική αξιοποίηση της φήμης του σήματος προς ίδιο, αθέμιτο όφελος, και αφετέρου του κινδύνου υπονομεύσεως της ιδιαιτέρας των σημάτων αυτών διακριτικής δυνάμεως. Η έννοια του "σήματος φήμης", μη προσδιοριζόμενη υπό του νομοθέτου, δύναται να καθορισθεί με βάση ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια, όπως α) ο αυξημένος βαθμός καθιέρωσης του σήματος στις συναλλαγές, υπό την έννοια ότι η ανταγωνιστική δύναμη της ενδείξεως να εκδηλώνεται σε μεγάλο βαθμό, να έγινε δηλαδή γνωστή πέραν από τον σχετικό κύκλο των καταναλωτών, β) η μοναδικότητα του σήματος, υπό την έννοια ότι αυτό δεν έχει φθαρεί, χρησιμοποιούμενο κατά τρόπο ευρύ από τρίτους σε ανόμοια προϊόντα, γ) η ιδιοτυπία στην εν γένει εμφάνιση και την εκφραστική του δύναμη, δ) η ύπαρξη ιδιαιτέρας θετικής εκτιμήσεως του καταναλωτικού κοινού, αναφορικώς με τα προϊόντα που διακρίνει, ε) το καλυπτόμενο από το σήμα μερίδιο αγοράς, η χρονική διάρκεια της χρησιμοποιήσεώς του, στ) το μέγεθος των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει η επιχείρηση για την προβολή του, ζ) η γεωγραφική έκταση, εντός της οποίας το σήμα χαίρει φήμης (βλ. και ΔΕΚ Υπόθ. G. 375/97). Εάν πρόκειται περί σήματος φήμης η χρησιμοποίηση του μεταγενεστέρου σήματος είναι απαγορευμένη, εάν θα προσπόριζε στον χρήστη αυτού, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος. Επί ενός τέτοιου σήματος δεν είναι απαραίτητο να δημιουργείται κίνδυνος συγχύσεως. Αρκεί ότι η χρήση του θα βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος φήμης ή θα προσπορίσει χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος στον μεταγενέστερο μη δικαιούχο. Ειδικότερα, ενόψει της ανωτέρω διευρυμένης νομικής προστασίας του σήματος φήμης, η προστασία του έναντι του κινδύνου της υποσκάψεως δεν συναρτάται οπωσδήποτε από την διαπίστωση τέτοιου βαθμού ομοιότητας μεταξύ του φημισμένου σήματος και του υπό του μη δικαιούχου χρησιμοποιημένου σημείου, ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεώς τους από το ενδιαφερόμενο κοινό. Αρκεί η ύπαρξη για την προστασία του σήματος φήμης κάποιου

βαθμού ομοιότητας μεταξύ των δύο σημάτων, ώστε να είναι δυνατή υπό του καταναλωτικού κοινού συνειρμική διασύνδεση του υπό του μη σηματούχου χρησιμοποιούμενου σημείου και του σήματος φήμης. Αθέμιτο δε όφελος προσπορίζεται ο τρίτος, όταν, χρησιμοποιώντας το ξένο σήμα φήμης, μεταφέρει στα προϊόντα που παράγει ή εμπορεύματα ή υπηρεσίες που προσφέρει την καλή εντύπωση που έχουν για το σήμα οι συναλλαγές, δημιουργώντας την εντύπωση ότι ο δικαιούχος του σήματος φήμης βρίσκεται σε οικονομικό και εν γένει οργανωτικό δεσμό με τον τρίτο ή ότι επεξέτεινε τη δραστηριότητά του και στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του τρίτου και εφόσον αυτός ο (τρίτος) καρπώνεται χωρίς αντάλλαγμα την προσπάθεια του σηματούχου να καθιερώσει το σήμα του στην αγορά. Βλάβη του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος φήμης επέρχεται, κυρίως, όταν αυτό χάνει την ελκτική του δύναμη. Το τελευταίο επέρχεται ακόμη και όταν το διακριτικό γνώρισμα του τρίτου χρησιμοποιείται σε ανόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες. Παρά δε την γραμματική διατύπωση της διατάξεως του εδαφίου γ του άρθρου 4 παρ. 1 του Ν. 2239/1994, στην οποία γίνεται μνεία περί μη παρομοίων προϊόντων ή υπηρεσιών η διάταξη αυτή, τελεολογικώς ερμηνευομένη πρέπει να ερμηνευθεί διασταλτικώς, καταλαμβάνουσα και τις περιπτώσεις που το προγενέστερο σήμα φήμης χρησιμοποιείται από τον μη δικαιούχο προς διάκριση παρομοίων προϊόντων ή υπηρεσιών. Τούτο δε γιατί η ανωτέρω μνεία έχει ως σκοπό μόνο να υπογραμμίσει ότι οι κανόνες αυτοί έχουν εφαρμογή και όταν δεν είναι παρόμοια τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες (βλ. Απόφαση ΔΕΚ στην υπόθεση G-408/01 ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5§2 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων που είναι ταυτόσημο με το όρθρο 4§1γ του Ν.2239/94). Έτσι, ακόμη και αν το κοινό στο οποίο απευθύνονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες τις οποίες διακρίνει καθένα από τα συγκρουόμενα σημεία είναι ακριβώς το ίδιο ή συμπίπτει σε ορισμένο βαθμό, τα επίμαχα προϊόντα ή οι υπηρεσίες ενδέχεται να είναι τόσο ανόμοια, ώστε το οικείο κοινό να μην ανακαλεί συνειρμικό στη μνήμη του το προγενέστερο σήμα (ΑΠ 249/2014).

Στην προκειμένη περίπτωση με τους τρεις πρώτους λόγους της ένδικης αίτησης αναίρεσης η αναιρεσείουσα μέμφεται την προσβαλλομένη απόφαση για παράβαση του άρθρου 559 αρ 1β και 19 ΚΠολΔ και δη για παραβίαση ευθέως και εκ πλαγίου των κανόνων των άρθρων 1, 2, 4 παρ 1α, β και γ, 18 παρ 1 και 26 ν2239/1994 "περί σημάτων" κατά τη χρήση των διδαγμάτων της κοινής πείρας ως προς την εξειδίκευση της αόριστης νομικής έννοιας "κίνδυνος σύγχυσης των συναλλαγών", καθόσον κατ' αυτήν έλαβε υπόψη της όχι τον μέσο, άπειρο καταναλωτή, που προβαίνει στην αγορά των επίδικων προϊόντων με ταχύτητα και χωρίς την καταβολή ιδιαίτερης προσοχής αλλά τον εξειδικευμένο καταναλωτή γνώστη της αγγλικής γλώσσας, που προβαίνει πριν ή κατά τη διάρκεια της επιλογής των ομοιοδών προϊόντων σε γραμματική και εννοιολογική ανάλυση των αγγλόφωνων λέξεων και υποτίτλων ("... .." "...").

Οι άνω παραδοχές του Εφετείου ότι το χρησιμοποιούμενο από τον αναιρεσίβλητο στα προϊόντα της επιχείρησής του σήμα, δεν συνιστά απομίμηση του σήματος της αναιρεσείουσας, δεδομένου ότι διαφέρει τελείως κατά το λεκτικό μέρος αυτού από απόψεως, οπτικής, ηχητικής και εννοιολογικής, ενώ αναφορικά με το εικαστικό μέρος του υπάρχουν σημαντικές διαφορές, ως προς τη θέση και το μέγεθος των παραστάσεων, ως προς τον χρωματισμό του και ως προς το πλαίσιο που περικλείει την όλη παράσταση σε τρόπο ώστε ούτε η συνολική απεικόνιση του άνω σήματος να συνιστά απομίμηση του συνθέτου σήματος της αναιρεσείουσας ή ομοιότητα προς αυτό, ικανή να προκαλέσει κίνδυνο συγχύσεως στον κοινό άπειρο καταναλωτή όσον αφορά την προέλευση των άνω προϊόντων ή ως προς τη διασύνδεση των επιχειρήσεων των διαδίκων, δηλ δεν δημιουργείται στο καταναλωτικό κοινό η συνειρμική εντύπωση ότι η αναιρεσείουσα δικαιούχος του σήματος

βρίσκεται σε κάποιου είδους οικονομικό και οργανωτικό δεσμό με την επιχείρηση του αναιρεσιβλήτου, δεν παραβίασαν ευθέως και εκ πλαγίου τους κανόνες των άρθρων 1, 2, 4 παρ 1α, β και γ, 18 παρ 1 και 26 ν2239/1994 "περί σημάτων" ούτε τα διδάγματα της κοινής πείρας κατά την εξειδίκευση της αόριστης νομικής έννοιας "κίνδυνος σύγχυσης των συναλλαγών" και ως εκ τούτου οι λόγοι εκ του άρθρου 559 αρ 1β και 19 ΚΠολΔ είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Με τον τελευταίο λόγο της αίτησης αναίρεσης η αναιρεσείουσα παραπονεύεται κατά της προσβαλλομένης απόφασης για παράβαση του άρθρου 559 αρ 1 και 19 ΚΠολΔ και ειδικότερα για το ότι ενώ το σήμα της (αναιρεσείουσας) είναι σήμα φήμης και έχει διευρυμένη προστασία και δεν είναι απαραίτητο για την προσβολή του να δημιουργείται κίνδυνος σύγχυσης .αλλά αρκεί η χρήση του ότι θα βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή την φήμη του σήματος αυτού ή θα προσπορίσει χωρίς εύλογη αιτία αθέμιτο όφελος στον μεταγενέστερο μη δικαιούχο, το Εφετείο αξίωσε περισσότερα στοιχεία δηλ κίνδυνο σύγχυσης και κατέληξε χωρίς αιτιολογία στο συμπέρασμα ότι από τη χρήση του σήματος του εναγομένου δεν βλάπτεται ο διακριτικός χαρακτήρας ή η φήμη της ενάγουσας κλπ. Από τις παραδοχές του Εφετείου όμως προκύπτει ότι αφού έκρινε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης μεταξύ των δύο σημάτων, ούτε συνειρμική διασύνδεση μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, περαιτέρω αιτιολογεί ότι και με την χρήση του σήματος του εναγομένου δεν βλάπτεται ο διακριτικός χαρακτήρας ή η φήμη του σήματος της ενάγουσας καθώς και ότι ο εναγόμενος δεν επωφελείται από την έλξη, τη φήμη και το κύρος του σήματος της, ούτε εκμεταλλεύεται την πολυετή προσπάθεια της για την οικοδόμηση και εδραίωση της φήμης της ,χωρίς να καταβάλει κάποιο χρηματικό ποσό και χωρίς να μοχθήσει γι' αυτό και συνακόλουθα ότι η χρήση του σήματος του εναγομένου δεν προσβάλλει το σήμα φήμης της ενάγουσας ,ούτε στο βαθμό που το τελευταίο απολαμβάνει τη διευρυμένη προστασία του σήματος φήμης. Με τις παραδοχές αυτές το Εφετείο δεν παραβίασε ευθέως και εκ πλαγίου τη διάταξη του άρθρου 4 παρ 1γ ν2239/1994 και ως εκ τούτου ο σχετικό λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Απορριπτομένης στο σύνολο της της αίτησης αναίρεσης θα πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495 ΚΠολΔ) και να καταδικαστεί η αναιρεσείουσα λόγω της ήττας της, στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσιβλήτου (άρθ 176, 183 και 191 παρ 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης κατά της 110/2017 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο.

Επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσιβλήτου, που ορίζει σε δύο χιλιάδες επτακόσια (2700) ευρώ, σε βάρος της αναιρεσείουσας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 17 Ιανουαρίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 30 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ